KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI

Bruselj, 23.12.2005
KOM(2005) 700 konč.

POROČILO KOMISIJE SVETU IN EVROPSKEMU PARLAMENTU

o izvajanju Uredbe Sveta (ES) št. 1185/2003 o odstranjevanju plavuti morskih psov na krovu plovil.

KAZALO

Uvod. 3

1. Ozadje: Glavne določbe, ki jih uvaja Uredba št. 1185/2003 3

2. Zadevna obdobja in skladnost z nacionalnimi zahtevami za poročanje 4

3. Splošno stanje v zvezi s tem, ali države članice izkoriščajo možnost dodeljevanja posebnih ribolovnih dovoljenj za odstranjevanje plavuti na krovu 4

4. Informacije o dodeljevanju posebnih ribolovnih dovoljenj za odstranjevanje plavuti morskih psov na krovu in s tem povezani pogoji 5

4.1. Število posebnih ribolovnih dovoljenj in utemeljitev 5

4.2. Razmerje med maso plavuti in maso teles morskih psov 6

4.3. Dokumentacija, ki jo države članice štejejo za veljavno za namen spremljanja ločenega iztovarjanja plavuti in teles – iztovarjanja zunaj pristanišč Skupnosti. 7

5. Nadzor in spremljanje skladnosti plovil, ki imajo posebna dovoljenja za ribolov. 7

6. Dogajanje na mednarodni ravni na področju prepovedi rezanja plavuti morskim psom 8

7. Sklepi 9

Priloga Prejem nacionalnih poročil 10

POROČILO KOMISIJE SVETU IN EVROPSKEMU PARLAMENTU

o izvajanju Uredbe Sveta (ES) št. 1185/2003 o odstranjevanju plavuti morskih psov na krovu plovil.

Uvod

Dejavniki, kot so močan mednarodni trg plavuti morskih psov, vendar pogosto razmeroma nizka vrednost mesa morskih psov in praktične ovire za njihovo shranjevanje na krovu, so privedli do prakse, pri kateri vsakemu morskemu psu, ki ga je ulovilo ribiško plovilo, odstranijo plavuti, ostanek pa odvržejo v morje.

Praksa, poznana pod izrazom „rezanje plavuti morskim psom“, vzbuja vedno več pomislekov na mednarodni ravni in na ravni Skupnosti zaradi ubijanja velikih količin morskih psov, katerega učinek na populacije morskih psov je poguben in v nasprotju z načelom trajnosti.

Svet je na podlagi predloga Komisije[1] sprejel Uredbo (ES) št. 1185/2003[2], s katero prepoveduje prakso rezanja plavuti morskim psom znotraj vseh voda Skupnosti in za vsa plovila Skupnosti po svetu, pri čemer dopušča možnost zakonitega lovljenja morskih psov, kadar se ulov v celoti uporabi.

Komisija predstavlja to splošno poročilo o izvajanju Uredbe 1185/2003 v skladu s členom 6 Uredbe.

1. OZADJE: GLAVNE DOLOČBE, KI JIH UVAJA UREDBA ŠT. 1185/2003

Najbolj učinkovit in praktičen način izvajanja prepovedi rezanja plavuti morskim psom in zmanjšanja privlačnosti prilovov morskih psov v ribištvu je prepoved odstranjevanja plavuti na krovu. Logična posledica te prepovedi je, da je prepovedano tudi hranjenje plavuti morskih psov, ki so bile odstranjene od ribjega telesa, na krovu, njihovo pretovarjanje in iztovarjanje. Te splošne prepovedi so uvedene s členom 3 Uredbe.

Ne glede na morebitno odstranjevanje drobovja ali glav morskih psov lahko je lahko pri nekaterih vrstah ribolova iz praktičnih razlogov treba odstranjevati plavuti morskih psov na krovu ali ločeno predelovati plavuti in telesa na krovu, tudi kadar se trup obdrži (npr. v primeru zamrzovalnih plovil, ki ostajajo dlje časa v morju). Uredba (člen 4) v teh razmerah pristojnim organom države članice omogoča odstopanje od zgoraj navedenih splošnih prepovedi z izdajo posebnega dovoljenja za ribolov, s katerim je odstranjevanje na krovu dovoljeno. Izdaja posebnega dovoljenja pa je mogoča pod pogojem, da je takšna predelava ustrezno utemeljena in da so uporabljeni vsi deli morskega psa.

V teh razmerah tudi masa plavuti, ki se obdržijo od ulova, ne sme presegati referenčne mase, ki je sorazmerna s preostalimi deli obdržanega morskega psa. Vrednost razmerja med maso plavuti in maso preostalih delov morskih psov, ki se obdržijo od ulova, določijo države

---

[1] COM(2002) 449 konč. z dne 5.8.2002

[2] Uredba Sveta (ES) št. 1185/2003 z dne 26.6.2003 o odstranjevanju plavuti morskih psov na krovu plovil, UL EU L 167, 4.7.2003, str. 1.

članice, pri čemer upoštevajo tip ribolova, način predelave in skladiščenja ter vrstno sestavo ulova. Vendar pa z namenom omejitve možnih zlorab teoretični delež mase plavuti v nobenem primeru ne presega 5 % žive mase ulova morskih psov.

Poleg tega člen 5 Uredbe zaradi olajšanja izvrševanja predvideva številne določbe o sledljivosti in okrepljeni evidenci ulova, iztovarjanju, pretovarjanju in prodaji, zlasti ko se ulov morskih psov morda ne iztovarja kot celota. V takem primeru država članica tudi opredeli vrsto dokumentacije, ki se šteje za veljavno za ta namen. Poleg tega je okrepljen nadzor nad iztovarjanjem zunaj Skupnosti na podlagi sistema predhodnega obveščanja (vsaj 72 ur pred iztovarjanjem).

Člen 6 Uredbe od držav članic zahteva, da vsako leto najkasneje do 1. maja Komisiji pošljejo izčrpno letno poročilo o izvajanju Uredbe v prejšnjem letu. V poročilu se opiše spremljanje skladnosti plovil z zahtevami Uredbe, zlasti pa se navede število posebnih dovoljenj, ki so bila izdana, strokovna podlaga za določitev teoretičnega razmerja med maso plavuti in teles ter dokumentacija, ki šteje za veljavno za namen spremljanja ločenega iztovarjanja plavuti in teles. Komisija mora Evropskemu parlamentu in Svetu poročati o izvajanju Uredbe in o dogajanju na mednarodni ravni na tem področju potem, ko države članice predložijo svoje drugo letno poročilo.

2. ZADEVNA OBDOBJA IN SKLADNOST Z NACIONALNIMI ZAHTEVAMI ZA POROČANJE

Uredba 1185/2003 je začela veljati 2. septembra 2003. Prvo poročilo držav članic o obdobju izvajanja 2003 (ki zajema le zadnji del leta 2003), je bilo treba predložiti do 1. maja 2004. Drugo letno poročilo, ki zajema vse leto 2004 (od 1. maja 2004 za zadevne nove države članice), je bilo treba predložiti do 1. maja 2005.

Na splošno države članice niso upoštevale rokov za poročanje in službe Komisije so večini „ribiških“ držav članic poslale opomine. Čeprav je področje uporabe navedene uredbe zelo specifično in so lahko informacije o njenem izvajanju, ki jih je treba zagotoviti Komisiji, precej jedrnate, je bila poleg tega potrebna dodatna korespondenca z nekaterimi državami članicami (glej prilogo za dodatne informacije o prejemu nacionalnih poročil in o izmenjavi korespondence z državami članicami o tem vprašanju).

Glede na to, da člen 6 Uredbe 1185/2003 zahteva, da Komisija poroča najkasneje 1. januarja 2006, je bilo to poročilo pripravljeno na podlagi informacij, prejetih od držav članic do najkasneje 30. septembra 2005.

Do tega datuma še vedno niso bila prejeta nacionalna poročila petih držav članic (Irske, Italije, Malte, Nizozemske in Slovenije) za leto 2004. Tudi dodatne informacije sedmih držav članic o nekaterih točkah še niso dospele.

3. SPLOŠNO STANJE V ZVEZI S TEM, ALI DRŽAVE ČLANICE IZKORIŠČAJO MOŽNOST DODELJEVANJA POSEBNIH RIBOLOVNIH DOVOLJENJ ZA ODSTRANJEVANJE PLAVUTI NA KROVU

Za zadevno obdobje v letu 2003 sta dve državi članici (od trinajstih zadevnih držav članic), in sicer Nemčija in Španija, dodelili posebna ribolovna dovoljenja, ki dovoljujejo odstranjevanje plavuti morskih psov na krovu. Španija je tudi navedla, da je bilo predstavnikom zadevnih ribiških subjektov septembra 2003 poslano obvestilo o zahtevah Uredbe 1885/2003. Podobno

so takoj po objavi Uredbe portugalski državni organi obvestili zadevne ribiške subjekte o tem, da je treba zaprositi za posebna dovoljenja. Portugalska je tudi pripravila in uvedla potrebne administrativne ukrepe za dodeljevanje takšnih dovoljenj, vendar pa nacionalni organi v praksi ne morejo izdati nobenega dovoljenja pred koncem leta 2003. Navedena država članica je v svojem poročilu že naznanila svojo namero, da izda posebna dovoljenja za leto 2004.

Druge države članice niso izdale nikakršnih dovoljenj za ribolov, ki dovoljujejo odstranjevanje plavuti morskih psov na krovu plovil[3]. Večina jih je tudi poročala, da takšna dovoljenja niso bila potrebna ali da je bil njihov nacionalni ribolov morskih psov omejen ali so ribiči iztovarjali cele morske pse. Nobena od teh držav članic ni navedla možnosti izdajanja posebnih dovoljenj v prihodnosti.

Položaj zadevnih držav članic EUR-15 v poročilu za leto 2004 je bil primerljiv s položajem v poročilu za leto 2003, z izjemo ene opazne spremembe splošnega stanja v Združenem kraljestvu, ki je v navedenem letu dodelilo posebna dovoljenja za ribolov.

Kar zadeva nove države članice, ni bilo do 30. septembra 2005 na razpolago poročila Malte in Slovenije za leto 2004. Poljski državni organi so navedli, da niso izdali posebnih dovoljenj za odstranjevanje plavuti morskih psov na krovu. V skladu z informacijami, ki so jih poslale Ciper, Estonija in Latvija, tudi te države niso izdale takšnih dovoljenj, službe Komisije pa še vedno pričakujejo odgovore na zahtevo po potrditvi. Glavni elementi, ki so jih navedle vse te države članice, so bodisi odsotnost ulova bodisi dejstvo, da so morski psi običajno prilov in so iztovorjeni v celoti. Litva je navedla, da je bilo leto 2004 prehodno leto po pristopu in da za to leto ni bilo izdano nobeno posebno dovoljenje. Vendar pa je bilo v poročilu Litve za leto 2004 že navedeno, da je edino plovilo, ki se ukvarja z ribolovom morskih psov in ki običajno iztovarja v Vigu, v letu 2005 dobilo posebno dovoljenje.

4. INFORMACIJE O DODELJEVANJU POSEBNIH RIBOLOVNIH DOVOLJENJ ZA ODSTRANJEVANJE PLAVUTI MORSKIH PSOV NA KROVU IN S TEM POVEZANI POGOJI

To poglavje navaja več podrobnosti o informacijah, ki so jih dale države članice, ki so izkoristile možnost, zagotovljeno z Uredbo 1185/2003, za dodelitev posebnih ribolovnih dovoljenj nekaterim njihovim plovilom, da se dovoli odstranjevanje plavuti morskih psov na krovu v obdobju 2003–2004.

4.1. Število posebnih ribolovnih dovoljenj in utemeljitev

Leta 2003 so nemški državni organi izdali posebna dovoljenja za tri plovila na podlagi izjave lastnika plovila, da je potrebna predelava na krovu in da bodo uporabljeni vsi deli morskega psa. Glede na njihove navedbe so ta plovila delovala predvsem v irskih vodah in so običajno iztovarjala v Španiji. V svojem poročilu za leto 2004 je Nemčija navedla, da je bil isti postopek uporabljen leta 2004 za izdajo posebnih dovoljenj za ribolov za ista tri plovila. V kasnejšem odgovoru na zahtevo po nekaterih dodatnih informacijah pa je Nemčija navedla, da sta posebno dovoljenje v letu 2004 dobili še dve drugi plovili, zaradi česar obstaja skupno pet zadevnih plovil.

[3] Glede na informacije, ki jih je zagotovila Italija za leto 2003, takšna dovoljenja niso bila potrebna. Komisija še ni prejela odgovora na njeno zahtevo po potrditvi nedodeljevanja posebnih dovoljenj.

Španija je leta 2003 izdala 182 posebnih dovoljenj, ki so bila vsa dana plovilom s površinskim parangalom. Ribiškim plovilom v španskih vodah je bilo skupaj dodeljenih 90 dovoljenj, ribiškim plovilom v mednarodnih vodah pa 86 dovoljenj. Šest dovoljenj je bilo danih plovilom, ki se ukvarjajo s poskusnim ribolovom (na območjih VIIIa, b, c in d). Leta 2004 je bilo izdanih 198 posebnih dovoljenj, ki so se nanašala na plovila s površinskim parangalom v španskih vodah (99), plovila s površinskim parangalom v mednarodnih vodah (91), plovila z globokomorskim parangalom v španskih vodah (1) in plovila, ki se ukvarjajo s poskusnim ribolovom (7). Utemeljitve potreb po posebnih dovoljenjih niso bile navedene.

Portugalska pred koncem leta 2003 ni izdala nobenega dovoljenja, leta 2004 pa je 11 posebnih dovoljenj dodelila plovilom, ki uporabljajo parangale (ter lovijo mečarice in pelagične vrste morskih psov). Ta dovoljenja so bila izdana pod naslednjimi pogoji: izjava plovila o zmožnosti uporabe vseh delov morskih psov, utemeljitev potrebe po predelavi na krovu (zaradi razlogov trgovanja ali skladiščenja) in nadzor obstoja ustreznega sanitarnega dovoljenja za predelavo na krovu.

Državni organi Združenega kraljestva so izdali 20 posebnih dovoljenj, ki predstavljajo odstopanje od splošne prepovedi odstranjevanja plavuti morskih psov na krovu plovil v letu 2004. Vendar pa nacionalno poročilo ni vključevalo nikakršne dodatne navedbe v zvezi s tem, zlasti o utemeljitvi takšnih potreb.

4.2. Razmerje med maso plavuti in maso teles morskih psov

V štirih državah članicah, ki so leta 2003 in/ali leta 2004 dodelile posebna dovoljenja, je bilo uporabljeno teoretično maksimalno razmerje 5 % (masa plavuti proti živi masi morskih psov).

Španija in Portugalska pa sta menili, da maksimalno razmerje 5 % žive mase ne ustreza povsem razmeram v njihovem nacionalnem ribolovu. Španski državni organi so se v svojem poročilu sklicevali na nekatere rezultate, predstavljene v delovni skupini ICES[4] in navedli, da bi bilo primerno določiti različne ravni glede na vrsto ribolova. Portugalska je predložila nekatere rezultate, predstavljene tudi na srečanju Mednarodne skupine za ohranitev atlantskega tuna (ICCAT) leta 2004 v zvezi z razmerji masa plavuti / živa masa sinjih morskih psov, ujetih na plovilih s parangali v srednjem vzhodnem Atlantiku (vode Azorov), na podlagi katerih so navedli, da bi razmerje 6,6 % predstavljalo vrednost, prilagojeno za Portugalsko.

Razen Portugalske, ki je navedla tudi razmerje, uporabljeno v praksi za namene nadzora v letu 2003 (12 % obdelane mase), države članice niso navedle razmerij med maso plavuti in maso teles (zlasti pretvorbenih faktorjev, ki so na voljo njihovim nadzornim organom, da ocenijo v praksi, ali razmerje med plavutmi in predelanimi deli trupov, obdržanimi na krovu, ustreza teoretičnemu razmerju 5 %, ki temelji na živi masi morskih psov).

Združeno kraljestvo je menilo, da so bili podatki za spremembo tega razmerja v primerjavi z maksimalnim razmerjem, dovoljenim z Uredbo 1185/2003, pomanjkljivi. Nemčija je glede na pomen njenega ribolova morskih psov in glede na način delovanja nacionalnih plovil navedla sorazmernost in omejitev cen kot razloga za to, da ni izvedla znanstvene raziskave, ki bi služila kot strokovna podlaga za določitev teoretičnega razmerja med maso plavuti in maso teles morskih psov.

---

[4] Delovna skupina za ribolov vrst *Elasmobranchii 2003* mednarodnega sveta za raziskovanje morja (International Council for the Exploration of the Sea – ICES).

4.3. Dokumentacija, ki jo države članice štejejo za veljavno za namen spremljanja ločenega iztovarjanja plavuti in teles – iztovarjanja zunaj pristanišč Skupnosti.

Dokumenti, ki se zahtevajo za španska plovila (ali plovila Skupnosti) za nadzor v primeru ločenega iztovarjanja v Španiji, je vključevala dnevnike, izjavo o iztovarjanju/pretovarjanju, prodajno dokumentacijo in posebno dovoljenje. V primeru plovil, ki niso iz EU, se dokumentacija, ki jo zahtevajo španski nadzorni organi, nanaša na blagovni manifest ter vso ribolovno in prodajno dokumentacijo. V svojem poročilu za leto 2004 so španski organi omenili tudi, da se pripravlja ministrska odredba za vzpostavitev posebnega registra ulova za plovila, krajša od desetih metrov, ki bi lahko imela koristi od posebnega dovoljenja za ribolov (in za katera se ne zahteva splošni dnevnik). Ta nova odredba bi navedla tudi podrobne informacije v zvezi s takšnimi kontrolami. V letnih poročilih ni bil naveden morebiten obseg prakse ločenega iztovarjanja plavuti in teles v različnih pristaniščih v primerjavi s prakso iztovarjanja celotnega ulova hkrati.

Portugalska je leta 2003 navedla, da meni, da dodatna posebna dokumentacija ni potrebna, saj zadevna flota ni iztovarjala ločeno. Za leto 2004 je potrdila odsotnost ločenega iztovarjanja ali pretovarjanja plavuti in teles morskih psov.

Organi Združenega kraljestva niso dovolili ločenega iztovarjanja plavuti in preostalih delov trupov (posebna dovoljenja za ribolov za odstranjevanje plavuti morskih psov na krovu, izdana leta 2004, so zahtevala istočasno iztovarjanje plavuti in teles).

Nemčija ni jasno navedla, ali je potekalo ločeno iztovarjanje plavuti in teles morskih psov. Ker pa je bil praktično ves ulov morskih psov plovil pod nemško zastavo iztovorjen v drugih državah članicah, so nemški organi v svojih poročilih vztrajali na tem, da se je treba opirati na nadzor, ki so ga opravile druge države članice.

Kar zadeva iztovarjanje morskih psov zunaj Skupnosti s plovil, ki imajo posebno dovoljenje za ribolov, je Portugalska sporočila, da je bil majhen del ulova morskih psov iztovorjen v Cape Townu, vendar pa o tem ni dala dodatnih pojasnil (zlasti o skladnosti ali delovanju sistema predhodnega obveščanja, uvedenega z Uredbo 1185/2003 v takšnem primeru). V skladu z dodatno navedbo, ki jo je predložila Nemčija, nemška plovila, ki imajo posebna dovoljenja za ribolov za odstranjevanje plavuti z morskih psov, ne iztovarjajo morskih psov zunaj pristanišč Skupnosti. Dne 30. septembra 2005 še vedno ni bilo prejetih več podatkov na to temo od Španije in Združenega kraljestva.

5. NADZOR IN SPREMLJANJE SKLADNOSTI PLOVIL, KI IMAJO POSEBNA DOVOLJENJA ZA RIBOLOV.

Večina držav članic je v svojih prvotnih letnih poročilih navedla zelo malo ali skoraj nič podatkov o spremljanju skladnosti plovil z navedeno uredbo in o rezultatih nadzora, zato so morale službe Komisije zahtevati dodatne informacije.

Zdi se, da se nadzor navadno izvaja kot del običajnih pregledov in v skladu z običajnimi nadzornimi postopki in praksami v ribiškem sektorju (tj. ob iztovarjanju, na krovu ali na podlagi zahtevane dokumentacije, tudi glede na praktične možnosti).

Nemški organi so navedli, da so plovila s posebnim dovoljenjem za ribolov za odstranjevanje plavuti morskih psov, z izjemo enega pregleda na morju na enem plovilu, običajno lovila

zunaj vod v pristojnosti Nemčije (predvsem v irskih vodah, kamor nemški inšpektorji nimajo dostopa) in iztovarjala neposredno v Španiji. Nadzor teh plovil je bilo zato mogoče opraviti zgolj na podlagi dokumentacije. Nemčija je tudi vztrajala pri tem, da v takšnem primeru nadzor (med ribolovnimi aktivnostmi ali ob iztovarjanju) temelji na ukrepih pristojnih organov drugih držav članic.

Države članice, ki ne izdajajo posebnih dovoljenj za ribolov, niso v smislu rezultatov nadzora ugotovile nobene kršitve Uredbe 1185/2003 v obdobju 2003–2004. Zlasti ni bilo očitnih primerov prakse rezanja plavuti morskim psom (npr. z odkritjem zabojev plavuti morskih psov brez ustreznih delov trupa). Sporočenih je bilo nekaj kršitev za leto 2004 v zvezi s plovili, ki imajo posebna dovoljenja za ribolov. Te kršitve so bile povezane z neskladnostjo z zahtevami evidentiranja ali maksimalnim razmerjem med maso plavuti in maso trupov, obdržanih na krovu.

Natančneje, Nemčija je navedla, da je sprožila en postopek za ugotavljanje kršitve upravnega postopka zaradi neevidentiranja mase odstranjenih plavuti morskih psov. Portugalska je navedla, da so bile ugotovljene nekatere težave v zvezi z različnim postopkom evidentiranja za plavuti morskih psov, zlasti pri lastnikih zamrzovalnih plovil, in izdana so bila opozorila z zahtevo po ureditvi razmer. V dokumentaciji ribiških plovil, nadzorovanih ob iztovarjanju, ni bilo odkritih nobenih nezakonitosti. Španija je sporočila, da so bile leta 2004 na podlagi 119 pregledov, opravljenih na plovilih s parangali in zamrzovalnih plovilih z ulovom morskih psov na krovu, ugotovljene tri kršitve (med 33 kršitvami) zaradi neskladnosti z maksimalnim razmerjem 5 % žive mase, določenim v Uredbi 1185/2003.

6. DOGAJANJE NA MEDNARODNI RAVNI NA PODROČJU PREPOVEDI REZANJA PLAVUTI MORSKIM PSOM

Prepoved praks rezanja plavuti morskim psom, uvedena z Uredbo 1185/2003, velja za vse vrste ribolova v vodah Skupnosti in za vsa plovila Skupnosti, ki lovijo v vodah zunaj Skupnosti. Ker želi Skupnost s svojo politiko pokazati enako zavezanost ohranjanju v vseh vodah, v katerih lovijo njena plovila, je sprejela tudi proaktiven pristop, da bi olajšala spodbujanje ukrepov za prepoved praks rezanja plavuti morskim psom z namenom, da bi se sprejeli v mednarodnih delovnih forumih, in sicer v regionalnih ribiških organizacijah.

Zato je bil v zadnjih dveh letih v nekaterih regionalnih ribiških organizacijah na podlagi predloga Skupnosti (s skupno podporo drugih udeležencev) sprejet dogovor o prepovedi praks rezanja plavuti morskim psom. Do 30. septembra 2005 so bile te regionalne ribiške organizacije naslednje:

- Mednarodna komisija za ohranitev atlantskega tuna (ICCAT)[5],

- Medameriška komisija za tuna v tropih (IATTC)[6],

- Komisija za tuna v Indijskem oceanu (IOTC)[7] in

---

[5] Priporočilo 04/10 v zvezi z ohranjanjem morskih psov, ujetih v povezavi z ribolovom, ki ga upravlja ICCAT (na voljo na http://www.iccat.es)

[6] Resolucija C-50-03 o ohranjanju morskih psov, ujetih v povezavi z ribolovom v vzhodnem Pacifiku (na voljo na http://www.iattc.org)

[7] Priporočilo 05-5 v zvezi z ohranjanjem morskih psov, ujetih v povezavi z ribolovom, ki ga upravlja IOTC (na voljo na http://www.iotc.org/)

- Organizacija za ribištvo severozahodnega Atlantika (NAFO)[8].

7. SKLEPI

Čeprav informacije o izvajanju navedene uredbe, ki so jih države članice dale na voljo Komisiji, niso bile vedno popolne, pa te potrjujejo, da so splošni cilji Uredbe doseženi.

Zdi se, da v ribolovu Skupnosti pred začetkom veljavnosti Uredbe ni bila zelo pogosta praksa rezanja plavuti morskim psom, tj. praksa, pri kateri se ohranijo samo plavuti morskih psov, ostali deli trupa pa se odvržejo v morje, (nekatere države članice so takšne prakse že prepovedale), namen navedene uredbe pa je bil predvsem preprečiti morebitno širjenje takšne prakse.

V skladu s predvidevanji ostajajo praktične posledice navedene uredbe za evropske flote precej omejene in so predvsem administrativnega značaja (dodeljevanje posebnih dovoljenj pristojnih organov in dodatna dokumentacija, ki se zahteva od nekaterih ribičev zaradi večje sledljivosti). Te posledice zadevajo zlasti ribolovne flote nekaterih držav članic, sestavljene iz plovil s površinskim parangalom, in v omejeni meri na same ribolovne aktivnosti.

Čeprav nekaj držav članic meni, da sedanje maksimalno razmerje 5 % med maso plavuti in celotno živo maso ulova morskih psov ne odraža resničnega stanja v posebnih primerih, za katere so na voljo znanstveni podatki, pa države članice niso zagotovile informacij, ki bi kazale na velike težave sektorja pri izpolnjevanju sedanje zakonodaje, na kar kažejo tudi rezultati nadzora. Zdi se, da tudi navedena uredba – če se ustrezno izvaja in izvršuje – ne vsebuje vrzeli, ki bi omogočale, da bi se v okviru te omejitve 5 % opravljalo veliko „zakonitega“ rezanja plavuti morskim psom. Glede na potrebo po sorazmernih in izvršljivih predpisih ne kaže, da bi bilo treba sedanjo uredbo v tej fazi spremeniti. Vsekakor je zaželeno, da nekatere države članice bolje izvajajo nekatere vidike, zlasti v smislu meril za dodeljevanje posebnih dovoljenj za ribolov ali za poročanje.

Komisija bo še naprej spremljala izvajanje navedene uredbe na podlagi letnih poročil držav članic ali kakršnih koli drugih zadevnih informacij.

[8] Ukrepi za ohranjanje in izvrševanje organizacije NAFO, sprejeti na letnem zasedanju 2005 (19.-23. septembra 2005) – glej http://www.nafo.int

Priloga
Prejem nacionalnih poročil

Poročila za leto 2003

Do roka, ki je bil 1. maja 2004, Komisija ni prejela nobenega nacionalnega poročila za obdobje izvajanja navedene uredbe v letu 2003. Prvi opomin je bil poslan 19. maja 2005 vsem 13 zadevnim državam članicam (tj. EU-15, razen AT in LU). Drugi opomin je bil 6. oktobra 2004 poslan 5 državam članicam (FR, ES, NL, SW, FI). Zadnje poročilo za leto 2003 je bilo Komisiji predloženo 15. marca 2005 (s strani SE, ki je izkoristila to priložnost za to, da je Komisijo obvestila o stanju za leti 2003 in 2004). Nekatera nacionalna poročila se lahko štejejo za zadostna, čeprav niso zelo dobro sestavljena, medtem ko se za druga nacionalna poročila ne more šteti, da zagotavljajo minimalne potrebne informacije glede na zadevne določbe Uredbe 1185/2003.

Poročila za leto 2004

Dne 1. maja 2005 Komisija ni prejela nobenega nacionalnega poročila za obdobje 2004, razen od SE. Dne 19. maja 2005 so bila 19 državam članicam[9] poslana pisma z namenom opomniti jih na njihovo obveznost izčrpnega poročanja in/ali, kjer je bilo to potrebno, zahtevati nekatere dodatne informacije, ki niso bile zagotovljene za leto 2003. Druga skupina opominov je bila na začetku avgusta 2005 poslana šestim državam članicam (FI, IE, IT, MT, NL in SI), ki do tedaj Komisiji še niso zagotovile nobenih informacij za leto 2004. Potrebna je bila tudi dodatna korespondenca, s katero so bile od 12 držav članic zahtevane dodatne informacije, potem ko so bile obravnavane informacije, ki so jih te države prvotno predložile za leto 2004.

Stanje do 30. septembra 2005

Irska, Italija, Malta, Nizozemska in Slovenija niso predložile letnih poročil za leto 2004.

Odgovori na zahtevo po dodatnih informacijah niso bili prejeti tudi od Cipra, Estonije, Grčije, Španije, Latvije, Portugalske in Združenega kraljestva.

Spodnja preglednica podrobno prikazuje stanje za vsako državo članico.

[9] EU-25, z izjemo neobalnih držav (tj. AT, LU, SK, CZE, HU) in SE ter ES, ki so medtem poslale poročilo.

Država članica	Datumi poročil za leto 2003*	Datumi poročil za leto 2004*	Opombe (do 30. 9. 2005)
BE	7. 6. 2004	9. 6. 2005 (29. 8. 2005: dodatne informacije	Informacije, ki so na voljo, obravnavajo glavne točke
CY	/	28. 6. 2005	Dodatne informacije zahtevane dne 16. 8. 2005
DK	3. 9. 2004	4. 7. 2005	Informacije, ki so na voljo, obravnavajo glavne točke
DE	22. 7. 2004	13. 6. 2005 (29. 9. 2005: dodatne informacije)	Informacije na splošno na voljo – potreba po razjasnitvi nekaterih točk.
EE	/	8. 6. 2005	Dodatne informacije zahtevane 16. 8. 2005
EL	14. 6. 2004	22. 7. 2005	Dodatne informacije zahtevane dne 8. 9. 2005
ES	16. 11. 2004	18. 5. 2005	Dodatne informacije zahtevane dne 16.8.2005
FI	4. 11. 20047	20. 9. 2005	Informacije, ki so na voljo, obravnavajo glavne točke
FR	2. 2. 2005	1. 7. 2005	Informacije, ki so na voljo, obravnavajo glavne točke
IE	6. 8. 2004		Drugi opomin poslan dne 4. 8. 2005
IT	28. 7. 2004		Drugi opomin poslan dne 4. 8. 2005
LT	/	16. 6. 2005 (2. 9. 2005: dodatne informacije)	Informacije, ki so na voljo, obravnavajo glavne točke
LV	/	6. 6. 2005	Dodatne informacije zahtevane dne 16. 8. 2005
MT	/		Drugi opomin poslan dne 4. 8. 2005
NL	22. 10. 2004		Drugi opomin poslan 4. 8. 2005
PL	/	6. 6. 2005 (29.8.2005: dodatne informacije)	Informacije, ki so na voljo, obravnavajo glavne točke
PT	19. 7. 2004	18. 7. 2005	Dodatne informacije zahtevane dne 8. 9. 2005
SE	15. 3. 2005	15. 3. 2005 (21.7.2005 : dodatne informacije)	Informacije, ki so na voljo, obravnavajo glavne točke
SI	/		Drugi opomin poslan dne 4. 8. 2005
UK	30. 7. 2004	26. 5. 2005	Dodatne informacije zahtevane dne 16. 8. 2005

*Ti datumi se lahko malce razlikujejo od datumov prejema poročil, zlasti glede na postopek, ki se uporablja za pošiljanje teh poročil in njihov prejem s strani služb Komisije.

Opomniti je treba, da Uredba 1185/2003 ne zadeva držav članic AT, CZ, HU in SK.